

Skarga wniesiona w dniu 5 kwietnia 2007 r. — Freistaat Sachsen przeciwko Komisji**(Sprawa T-102/07)**

(2007/C 129/31)

*Język postępowania: niemiecki***Strony***Strona skarżąca:* Freistaat Sachsen (Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. von Donat i G. Quardt)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2007) 130 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r. w sprawie pomocy państwa nr C 38/2005 (ex NN 52/2004) udzielonej przez Niemcy grupie Biria w części dotyczącej działań 2 i 3;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący zwraca się przeciwko decyzji Komisji C (2007) 130 wersja ostateczna z dnia 24 stycznia 2007 r., w której Komisja stwierdziła, że obejmująca trzy działania pomoc państwa udzielona przez Niemcy na rzecz Bike Systems GmbH & Co. Thüringer Zweiradwerk KG, Sachsen Zweirad GmbH i Biria GmbH (obecnie Biria AG) jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Skarżący twierdzi, że decyzja Komisji dotyczy go bezpośrednio i indywidualnie, ponieważ zakwestionowane przez nią działania 2 i 3, których przedmiotem są poręczenia na rzecz Sachsen Zweirad GmbH i Biria GmbH (obecnie Biria AG), zostały udzielone ze środków własnych na podstawie wytycznych w sprawie udzielania poręczeń wydanych przez Freistaat Sachsen.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi w pierwszej kolejności naruszenie prawa wspólnotowego z powodu błędnej wykładni zatwierdzonego systemu pomocy. Skarżący zarzuca w tym względzie, że pozwana, nie uwzględniając odpowiedniej definicji w zatwierdzonym systemie pomocy, uznała wspomniane przedsiębiorstwa za przedsiębiorstwa w trudnej sytuacji. Ponieważ zdaniem skarżącego nie ma to miejsca, działania 2 i 3 stanowią zatwierdzoną pomoc.

Ponadto skarżący uważa, że pozwana dokonała błędnej oceny okoliczności faktycznych, przyjmując, że wspomniane przedsiębiorstwa są przedsiębiorstwami w trudnej sytuacji.

W końcu skarżący twierdzi, że zaskarżona decyzja nie jest wystarczająco uzasadniona.

Skarga wniesiona w dniu 6 kwietnia 2007 r. — BVGD przeciwko Komisji**(Sprawa T-104/07)**

(2007/C 129/32)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Belgische Vereniging van handelaars in- en uitvoerders geslepen diamant (Antwerpia, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci: G. Vandersanden, L. Levi i C. Ronzi)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 26 stycznia 2007 r. mocą której Komisja Europejska oddaliła skargę wniesioną przez BVGD w związku z brakiem podstaw wystarczających do nadania skardze dalszego biegu (Sprawa COMP/39.221/B-2-BVGD/De Beers);
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 26 stycznia 2007 r. w sprawie COMP/39.221/B-2 — BVGD/De Beers z zakresu konkurencji, mocą której Komisja oddaliła wniesioną przez skarżącą skargę dotyczącą naruszeń art. 81 i 82 WE związanych z systemem „Supplier of Choice” stosowanym przez Grupę De Beers dla dystrybucji surowca diamentowego.

Skarżąca utrzymuje, że De Beers będąca producentem surowca diamentowego, działająca w opinii skarżącej głównie na poziomie rynku upstream poprzez sprzedaż surowca diamentowego przy zastosowaniu systemu Supplier of Choice dąży do rozszerzenia jej kontroli nad rynkiem, obejmując nią całość procesu od momentu wydobywania surowca w kopalni do przekazywania gotowego produktu klientowi, tj. rozszerzenie jej również na działalność na poziomie rynków downstream.

Na poparcie jej skargi, skarżąca utrzymuje w pierwszej kolejności naruszenie uprawnień proceduralnych przysługujących jej jako skarżącej. Skarżąca utrzymuje, że i) Komisja uniemożliwiła jej wykonywanie przysługującego jej na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 773/2004⁽¹⁾ prawa dostępu do dokumentów, co stanowiło dla Komisji podstawę do przeprowadzenia tymczasowej oceny ii) zarządzając terminami sprawy, Komisja wywarła na skarżącą niepotrzebną presję iii) w korespondencji ze skarżącym Komisja spowodowała zamieszanie co do etapu postępowania oraz iv) Komisja w nienależyty sposób zapewniła udział skarżącego w postępowaniu.